

DECIZIA NR. 10050/11.02.2020

privind soluționarea contestației formulate de
S.C. X S.R.L. din Iași, înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor
Publice Iași-Inspecție Fiscală sub nr.X iar la Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Iași sub nr.ISR_REG/X

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași-Inspecție Fiscală, prin adresa nr.X/18.11.2019, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr.ISR_REG/X, asupra contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Iași**, cod de identificare fiscală RO X, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr.J X, cod CAEN 4646- "Comerț cu ridicata al produselor farmaceutice", cu domiciliul fiscal în sat Breazu, comuna Reditu, parcela X, parter, cameraX, județul Iași, prin administrator X.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-IS X de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași.

Prin contestația formulată, petenta solicită și susținerea orală a contestației.

Astfel, în temeiul art. 276 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 9.12. din Instrucțiunile de aplicare a Titlului VIII din Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015, în data de 09.12.2019 s-a emis

Minuta încheiată cu ocazia susținerii orale a contestației **S.C. X S.R.L. Iași**, aflată la dosarul cauzei.

Prin adresa înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr.X/10.12.2019, petenta solicită suspendarea soluționării contestației pe cale administrativă având în vedere faptul că X Ltd din Cipru a depus la autoritățile fiscale din Cipru o cerere de revizuire a răspunsului transmis de aceasta autorităților fiscale din România, în sensul confirmării tranzacțiilor între X Ltd din Cipru și S.C. X S.R.L. Iași.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei impozit pe profit;
- S lei taxa pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării deciziei contestate, respectiv data de **03.10.2019**, așa cum rezultă din adresa Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași- Inspecție Fiscală nr.X, adresă pe care domnul X, în calitate de administrator, a semnat de primire și data depunerii contestației, respectiv **11.11.2019**, aceasta fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Iași- Inspecție Fiscală sub nr.X.

Contestația este semnată de către domnul X, în calitate de administrator al societății, și are aplicată ștampila societății.

Constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, este investită să se pronunțe asupra contestației.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține:

I.S.C. X S.R.L. Iași formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-IS X de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, susținând următoarele:

Inspecția fiscală s-a desfășurat în perioada 05.10.2017-09.09.2019, pe o perioadă de 705 zile, din care 544 de zile a fost suspendată, rezultând o perioadă de desfășurare a inspecției fiscale de 166 zile, ceea ce contravine prevederilor Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Societatea precizează că deține un punct de lucru în București, sector X, strada X nr.X, parter, pentru care nu s-au efectuat verificări, astfel că nu pot fi aplicabile prevederile art.126 alin.(1) din Legea nr.207/2015

privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. De asemenea, societatea susține că nu a fost înștiințată cu privire la prelungirea duratei efectuării inspecției fiscale.

Referitor la cheltuielile cu serviciile prestate de X Ltd în baza Contractului nr.X/03.01.2012, petenta susține că aceste servicii se încadrează în categoria contractelor de marketing, și nu de consultanță, așa cum susțin organele de inspecție fiscală.

Conform prevederilor Legii 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, pentru serviciile de marketing nu sunt necesare justificări suplimentare în vederea acordării deductibilității cheltuielilor. Societatea susține că totuși deține rapoarte cu activitățile prestate de X Ltd, X, S.C. X S.R.L. și S.C.X S.R.L.

Societatea susține că afirmația organelor de inspecție fiscală, precum că toate rapoartele de activitate au același conținut, este nefondată, dând dovadă că acestea nu au fost analizate.

Petenta afirmă că a justificat prestarea serviciilor prin rapoartele de activitate, prezentate organelor de inspecție fiscală, necesitatea efectuării acestor servicii fiind demonstrată prin creșterea volumului de activitate, astfel fiind îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru ca aceste cheltuieli să fie deductibile fiscal.

Societatea susține că pct.48 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu conține prevederi referitoare la conținutul rapoartelor de activitate, solicitările organelor de inspecție fiscală fiind astfel nefundamentate pe o bază legală.

Argumentele organelor de inspecție fiscală conform cărora comenzile se efectuau direct către petentă nu contrazic prestarea de servicii efectuată de prestatorii X Ltd, X, S.C. X S.R.L. și S.C.X S.R.L. deoarece, în conformitate cu contractele încheiate, aceste firme identificau potențialii clienți, negociau contractele, stabileau contactul între petentă și client, negociau soluționarea diverselor reclamații calitative și cantitative și nu presupunea ca firmele respective să gestioneze în numele **S.C. X S.R.L.** comenzile primite de la clienți sau să efectueze livrarea de marfă. Astfel, cele patru firme efectuau o activitate de marketing și nu erau implicate în procesul de livrare a produselor, neavând atribuții contractuale în acest sens.

Referitor la contractele de depozitare pe care **S.C. X S.R.L.** le-a încheiat cu S.C. X S.R.L. și S.C.XS.R.L., petenta susține că pentru a putea efectua comerț angro de medicamente este necesară obținerea unei autorizații de la Ministerul Sănătății Publice, una dintre condiții pentru obținerea acesteia fiind deținerea unui contract de colaborare cu un depozit de medicamente autorizat pentru distribuție angro, în cazul distribuitorilor angro care nu dețin spații de depozitare proprii.

Așa cum au constatat și organele de inspecție fiscală, prestatorii au desfășurat și alte activități, cum ar fi: servicii de manipulare, lotizare, înfoliere cu materiale diferențiate pe culori în funcție de cerințe, ambalare conform cerințelor beneficiarului și conservare/depozitare a produselor beneficiarului, toate aceste activități fiind activități conexe celor de închiriere, specifice activităților logistice care se desfășoară într-un depozit.

Astfel, societatea consideră că solicitarea organelor de inspecție fiscală de a prezenta documente din care să reiasă prestarea serviciilor de închiriere și de logistică depășește cadrul legal, deductibilitatea acestor cheltuieli fiind demonstrată prin caracterul activității desfășurate de S.C. X S.R.L., respectiv comerț angro de medicamente, deținerea spațiilor de depozitare fiind o condiție a desfășurării activității.

Petenta consideră că prin această interpretare abuzivă a prevederilor legale sunt încălcate: principiile fiscalității, obiectivele strategice pe termen mediu ale administrației fiscale, prevederile Codului etic al inspectorului de control fiscal, principiile fundamentale ale Codului etic al inspectorului de control fiscal și conduita impusă de acesta.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-IS X de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, urmare a inspecției fiscale parțiale efectuate la **S.C. X S.R.L. Iași, organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele obligații fiscale: impozit pe profit suplimentar în sumă de S lei, aferent perioadei 01.01.2012-31.12.2016 și taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de S lei, aferentă perioadei 01.02.2015-30.09.2016.**

Impozitul pe profit în sumă de S lei a fost stabilit astfel:

1.Societatea a înregistrat în contul 628 "Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți" achiziții de servicii de la societățile din cadrul Grupului X, precum și de la partenerii externi (X Ltd și X MA) în sumă totală de S lei, reprezentând cheltuieli cu serviciile de consultanță în domeniul vânzărilor de produse farmaceutice și servicii de depozitare, pentru care nu a prezentat documente justificative care să ateste prestarea acestor servicii.

Suma de S lei se compune din:

a) Achiziții de servicii de la societăți din cadrul Grupului de afiliați, și anume:

-S.C. X S.R.L., în sumă de **S lei**, sumă formată din :

● **S lei**, conform contractului de depozitare FN din 03.01.2013 (servicii de manipulare, lotizare, înfoliere cu materiale diferențiate pe culori în funcție de cerințe, ambalare conform cerințelor beneficiarului și conservare/depozitare a produselor beneficiarului). În lunile iunie și octombrie 2013, S.C. X S.R.L. emite 2 facturi de prestări servicii (nr.X03.06.2013, în sumă de S lei, fără TVA și nr.X/28.10.2013, în sumă de

S lei, fără TVA), întocmite în baza contractului menționat mai sus, acestea fiind înregistrate de petentă în contul 628 "Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți". Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece din documentele prezentate, precum și din informațiile anexate la SC de către autoritățile fiscale din UE nu rezultă că expedierea mărfurilor a fost efectuată de către depozitari, în numele **S.C. X S.R.L.**, la beneficiarul final.

În perioada aprilie 2013-octombrie 2013, S.C. X S.R.L. (societate afiliată) a avut angajat un singur salariat pe post de manipulant.

În anul 2013, petenta nu înregistrează în evidența contabilă stocurile de produse depozitate la terți, în contul 345 "Produse aflate la terți", cu toate că, prin Nota explicativă din 13.06.2018, domnul X, în calitate de reprezentant al petentei, menționează că societatea are încheiat contract de prestări servicii cu S.C.XS.R.L. (nr.X/29.04.2010), în calitate de beneficiar, care are ca obiect punerea la dispoziție a suprafeței de 15 mp în spațiul delimitat și preluarea, manipularea, depozitarea și livrarea mărfii de către prestator.

Având în vedere faptul că petenta nu a putut justifica, prin documente cu valoare probantă, necesitatea efectuării cheltuielilor cu serviciile prin specificul activității desfășurate, precum și prestarea efectivă a acestora, organele de inspecție fiscală au stabilit că nu sunt deductibile fiscal cheltuielile în sumă de S lei.

● S lei, reprezentând prestări servicii conform contractului X/01.07.2011 (servicii în vederea creșterii vânzărilor acestuia prin intermedierea achizițiilor, respectiv a vânzărilor pentru produsele din anexă la furnizorii, respectiv clienții din România ai clientului sau la partenerii noi găsiți de prestator).

În luna iunie 2013, S.C. X S.R.L. emite 2 facturi de prestări servicii de consultanță (nr.2075c/01.06.2013, în sumă de S lei, fără TVA și nr.X/30.06.2013, în sumă de S lei, fără TVA), întocmite în baza contractului nr.X/01.07.2011, acestea fiind înregistrate de petentă în contul 628 "Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți".

Conform situațiilor financiare la data de 30.06.2013, depuse de cele două societăți afiliate, S.C. X S.R.L. a avut un număr de 13 angajați, din care 4 agenți, iar S.C. X S.R.L. a avut un număr de 15 angajați, din care 8 agenți.

Societatea nu a prezentat documente și informații care să ateste prestarea efectivă a serviciilor, cum s-a făcut și în ce a constat intermedierea (situații de lucrări, procese verbale de recepție, devize de cost, rapoarte de lucru sau orice alte materiale corespunzătoare), astfel încât organele de inspecție fiscală au considerat că nu sunt deductibile fiscal cheltuielile în sumă de S lei.

-S.C. X S.R.L., în sumă de **S lei**, sumă formată din:

- S lei, conform contractului de depozitare FN din 03.01.2013 (servicii de manipulare, lotizare, înfoliere cu materiale diferențiate pe culori în funcție de cerințe, ambalare conform cerințelor beneficiarului și conservare/depozitare a produselor beneficiarului);

- S lei, reprezentând prestări servicii fără contract (servicii în vederea creșterii vânzărilor acestuia prin intermedierea achizițiilor, respectiv a vânzărilor pentru produsele din anexă la furnizorii, respectiv clienții din România ai clientului sau la partenerii noi găsiți de prestator). În lunile iunie și octombrie 2013, S.C.X S.R.L. mite un număr de 3 facturi de prestări servicii de manipulare, lotizare, înfoliere cu materiale diferențiate pe culori în funcție de cerințe, ambalare conform cerințelor beneficiarului și conservare/depozitare a produselor beneficiarului (nr.PHSX/30.06.2013, în sumă de S lei, fără TVA, nr.X/07.10.2013, în sumă de S lei, fără TVA, nr. X/28.10.2013, în sumă de S lei, fără TVA), întocmite în baza contractului de depozitare FN din 01.03.2013, înregistrate în evidența contabilă în contul 628 "Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți".

În lunile martie, iunie și decembrie 2015, S.C.XS.R.L. emite un număr de 3 facturi de prestări servicii de manipulare, lotizare, înfoliere cu materiale diferențiate pe culori în funcție de cerințe, ambalare conform cerințelor beneficiarului și conservare/depozitare a produselor beneficiarului (nr.X/31.05.2015, în sumă de S lei fără TVA, nr.X/30.06.2015, în sumă de S lei fără TVA și nr.X/22.12.2015, în sumă de S lei fără TVA), întocmite în baza contractului de depozitare FN din 01.03.2013, înregistrate de către petentă în evidența contabilă în contul 628 "Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți".

Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece din documentele prezentate, precum și din informațiile anexate la SC X de către autoritățile fiscale din UE nu rezultă că expedierea mărfurilor a fost efectuată de către depozitari, în numele **S.C. X S.R.L.**, la beneficiarul final.

În perioada iunie-octombrie 2013, S.C.XS.R.L. (societatea afiliată) a avut un singur salariat pe postul de manipulant, angajat în perioada 16.07.2013-17.12.2014, conform informațiilor din baza de date a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

În perioada martie-decembrie 2015, S.C.XS.R.L. (societatea afiliată) a avut salariați pe posturile de șofer, farmacist și facturist, conform informațiilor din baza de date a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

În anul 2013, petenta nu înregistrează în evidența contabilă stocurile de produse depozitate la terți, în contul 345 "Produse aflate la terți", cu toate că, prin Nota explicativă din 13.06.2018, domnul X, în calitate de reprezentant al petentei, menționează că societatea are încheiat contract de prestări servicii cu S.C.X S.R.L. (nr.X/29.04.2010), în calitate de beneficiar, care are ca obiect punerea la dispoziție a suprafeței de 15 mp în spațiul

delimitat și preluarea, manipularea, depozitarea și livrarea mărfii de către prestator.

Având în vedere faptul că petenta nu a putut justifica, prin documente cu valoare probantă, necesitatea efectuării cheltuielilor cu serviciile prin specificul activității desfășurate, precum și prestarea efectivă a acestora, organele de inspecție fiscală au stabilit că nu sunt deductibile fiscal cheltuielile în sumă de S lei.

În perioada iunie-septembrie 2015, S.C.XS.R.L. emite un număr de 4 facturi de prestări servicii de consultanță (nr.X/29.06.2015 în sumă de S lei, fără TVA, nr.X/31.07.2015 în sumă de S lei, fără TVA, nr.X/31.08.2015 în sumă de S lei, fără TVA și nr.X/30.09.2015 în sumă de S lei, fără TVA), întocmite fără a avea la bază un contract, înregistrate de către petentă în evidența contabilă în contul 628 "Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți".

În perioada martie-decembrie 2015, S.C.X S.R.L. (societatea afiliată) a avut salariați pe posturile de șofer, farmacist și facturist, conform informațiilor din baza de date a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, fapt care a determinat organele de inspecție fiscală să considere că această societate nu a avut personalul necesar care să presteze serviciile de consultanță facturate.

Având în vedere faptul că petenta nu a putut justifica, prin documente cu valoare probantă, necesitatea efectuării cheltuielilor cu serviciile prin specificul activității desfășurate, precum și prestarea efectivă a acestora, organele de inspecție fiscală au stabilit că nu sunt deductibile fiscal cheltuielile în sumă de S lei.

b) Achiziții de servicii de la furnizorul extern X Ltd din Cipru în sumă de S lei, având la bază contractul nr.X/03.01.2012, facturi și rapoarte de activitate. Obiectul contractului îl reprezintă promovarea și respectarea intereselor beneficiarului în relațiile sale cu terții, cercetarea de piață, identificarea potențialilor clienți, inițierea, negocierea și dezvoltarea unei relații cu aceștia, identificarea și informarea cu privire la potențialii clienți, consultanță și asistență în îndeplinirea demersurilor necesare pentru atragerea de noi clienți pentru beneficiar, inițierea, întreținerea și dezvoltarea relației cu clienții atrași pentru beneficiar, intermedierea și negocierea contractelor propuse pentru semnare.

În perioada martie-decembrie 2012, X Ltd din Cipru emite un număr de 6 facturi de servicii consultanță în sumă totală fără TVA de S lei (nr.X/15.03.2012 în sumă de S lei fără TVA, nr.X/30.06.2012 în sumă de S lei fără TVA, nr.X/28.09.2012 în sumă de S lei fără TVA, nr.X/21.10.2012 în sumă de S lei fără TVA, nr.X/29.11.2012 în sumă de S lei fără TVA și nr.X/28.12.2012 în sumă de S lei fără TVA), la care se adaugă suma de S lei, reprezentând diferență de curs valutar/reevaluare curs valutar), întocmite în baza contractului de prestări servicii nr.X03.01.2012.

În perioada ianuarie-august 2013, X Ltd din Cipru emite u număr de 8 facturi de servicii consultanță în sumă totală, fără TVA, de S lei (nr.X/31.01.2013, în sumă de S lei, nr.X/28.02.2013 în sumă de S lei, nr.X29.03.2013 în sumă de S lei, nr.X/30.04.2013 în sumă de S lei, nr.X/31.05.2013 în sumă de S lei nr.X/28.06.2013 în sumă de S lei, nr.X/31.07.2013 în sumă de S lei și nr.X/31.08.2013 în sumă de S lei, întocmite în baza contractului de prestări servicii nr.X/03.01.2012.

Pentru furnizorii de servicii externe, societatea justifică serviciile prestate prin rapoarte de activitate (prin care sunt enumerate o serie de activități) ce nu sunt însoțite de cel puțin un document din paleta largă de documente solicitate de organele de inspecție fiscală. În evidența contabilă a societății sunt înregistrate cheltuieli cu deplasarea administratorului în UE la târguri și nu numai, prin conturile contabile: 628 "Cheltuieli cu prestările de servicii", 625 "Cheltuieli cu deplasările", 635 "Alte cheltuieli".

Prin Note de fundamentare solicitare informații de tip SCAC/AF cu număr de înregistrare X/22.01.2018 și nr.X/04.05.2018, s-au solicitat informații de la autoritățile din fiscale din Cipru cu privire la serviciile de consultanță efectuate de X Ltd pentru parteneri din România, precum și documente care să ateste certitudinea și legalitatea tranzacțiilor efectuate.

În răspunsurile transmise de autoritățile fiscale din Cipru, înregistrate la Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Iași-Inspecție Fiscală sub nr.X/17.04.2018 și X/10.07.2018, se comunică că: *"Nu deținem documente/informații în baza noastră de date... Nu știm cine sunt asociații și nu avem informații despre plăți. Directorii companiei din Cipru nu au nicio informație."*

Având în vedere faptul că petenta nu a putut justifica, prin documente cu valoare probantă, necesitatea efectuării cheltuielilor cu serviciile prin specificul activității desfășurate, precum și prestarea efectivă a acestora, organele de inspecție fiscală au stabilit că nu sunt deductibile fiscal cheltuielile în sumă de S lei.

c) Achiziții de la un furnizor extern X-MaLoCon din Germania, având la bază contractul FN și fără dată, facturi și rapoarte de activitate în sumă de S lei

Obiectul contractului îl reprezintă crearea de legături între petentă și potențiali clienți în scopul exportului de medicamente în Germania, clarificarea condițiilor și restricțiilor legale pe care petenta trebuie să le îndeplinească, respectiv să le ia în considerare pentru a vinde și a livra medicamente marilor depozitari și spitalelor din Germania.

În rapoartele de activitate se precizează, în cea mai mare parte: "lista de activități de făcut, e-mail, citire e-mail și răspunde la e-mail, discuție telefonică, cercetare privind lista de produse, stabilire de contacte, elaborat liste de produse, pregătire deplasare, cercetare dispoziții legale, căutare date statistice privind pacienții, pregătire pentru târg, etc".

În perioada octombrie-noiembrie 2013, X din Germania emite un număr de 3 facturi de servicii de consultanță în sumă totală, fără TVA, de S lei (nr.MAX/01.10.2013 în sumă de S lei, nr.MA X/31.10.2013 în sumă de S lei și nr. MA X/30.11.2013 în sumă de S lei).

În perioada ianuarie-februarie 2014, X din Germania emite un număr de 2 facturi de servicii de consultanță în sumă totală, fără TVA, de S lei (nr.MA X/31.01.2014 în sumă de S lei și nr.MA X/20.02.2014 în sumă de S lei).

Pentru lămurirea unor aspecte, organele de inspecție fiscală au solicitat explicații scrise, prin Nota explicativă înregistrată la organul fiscal sub nr.X/03.04.2018.

Punctul de vedere al reprezentantului societății referitor la documentele solicitate de organele de inspecție fiscală din care să rezulte prestarea efectivă a serviciilor, implicit propunerile și soluțiile de rezolvare a problemelor pentru care s-a apelat la consultant, respectiv defalcarea cheltuielilor este următorul:

-S.C. X S.R.L., cu suma de S lei, este un contract de depozitare marfă;

-S.C.XS.R.L., cu suma de S lei, este un contract de depozitare marfă, iar cu suma de S lei un contract servicii taxă urgență pentru aprovizionarea anumitor produse;

X, cu suma de S lei reprezintă servicii de consultanță vânzare medicamente în Germania și cunoașterea pieței din Germania. Consultantul a întocmit raport de activitate;

-X Ltd, serviciile sunt de consultanță pentru vânzarea în toată UE și nu numai.

Pentru furnizorii de servicii externe, societatea justifică serviciile prestate prin rapoarte de activitate (prin care sunt enumerate o serie de activități) ce nu sunt însoțite de cel puțin un document din paleta largă de documente solicitate de organele de inspecție fiscală.

Cu privire la serviciile achiziționate de petentă de la persoanele afiliate de pe piața internă, reprezentantul societății menționează la punctul 2 din Nota explicativă mai sus amintită: „..are spațiu de depozitare închiriat la S.C. X S.R.L. București. Spațiu ce s-a dovedit a fi suficient pentru aprovizionările efectuate, în acest sens anexând Declarația statistică intrastat. Totuși are spații de depozitare și logistică de la persoanele afiliate...”.

Astfel, societatea nu a prezentat organelor de inspecție fiscală justificări anexate la facturi din care să rezulte utilitatea serviciilor achiziționate și cum au fost prestate aceste servicii.

În evidența contabilă a societății sunt înregistrate cheltuieli cu deplasarea administratorului în UE la târguri și nu numai, prin conturile contabile: 628 “Cheltuieli cu prestările de servicii”, 625 “Cheltuieli cu deplasările”, 635 “Alte cheltuieli”.

Având în vedere faptul că petenta nu a putut justifica, prin documente cu valoare probantă, necesitatea efectuării cheltuielilor cu serviciile prin specificul activității desfășurate, precum și prestarea efectivă a acestora, organele de inspecție fiscală au stabilit că nu sunt deductibile fiscal cheltuielile în sumă de S lei.

2. Amortizarea autoturismelor vândute în anul 2014 a fost înregistrată pe cheltuieli la o valoare mult mai mare decât prevede legea.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că nu sunt deductibile fiscal cheltuielile în sumă de S lei, din care au scăzut cheltuielile nedeductibile fiscal înregistrate de societate: S lei, în anul 2013 și S lei, în anul 2014, stabilind cheltuieli nedeductibile fiscal în sumă de **S lei** (S lei - S lei).

3. În anul 2016, petenta constituie provizioane aferente unor plăți pentru servicii neefectuate în anul 2013, în sumă de **S lei**. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece nu au fost efectuate în scopul activității economice.

4. Petenta declară un impozit pe profit, prin declarația 101 "Declarație privind impozitul pe profit" mai mic cu suma de S lei decât cel înregistrat în evidența contabilă (în anul 2012 cu suma de S lei, iar în anul 2016 cu suma de S lei), baza impozabilă fiind de **S lei**.

Astfel, pentru întreaga perioadă verificată, organele de inspecție fiscală au stabilit o bază de impunere suplimentară pentru impozitul pe profit în sumă de S lei [S lei, formată din: (S lei + S lei + S lei + S lei) + S lei + S lei + S lei] și un impozit pe profit în sumă de S lei.

Aceste diferențe au fost stabilite în baza prevederilor art.19 alin.(1), art.21 alin.(4) lit.m) art.24 alin.(11¹) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și a art.26 alin.(1) lit.c), art.19 alin.(1) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei a fost stabilită astfel:

1. Organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** înscrisă în factura nr.X/31.03.2015, emisă de S.C.XS.R.L., reprezentând servicii de consultanță în domeniul vânzărilor de produse farmaceutice și servicii de depozitare (60.000 lei bază impozabilă), motivat de faptul că petenta nu a prezentat documente din care să rezulte prestarea efectivă a serviciilor .

2. Organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** înscrisă în facturile nr.X/29.06.2015 și nr.X/30.06.2015, emise de S.C.XS.R.L., reprezentând servicii de consultanță în domeniul vânzărilor de produse farmaceutice și servicii de depozitare (S lei bază impozabilă), motivat de faptul că petenta nu a prezentat documente din care să rezulte prestarea efectivă a serviciilor.

3. Organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** înscrisă în factura nr.X/31.07.2015, emisă de S.C.XS.R.L., reprezentând servicii de consultanță în domeniul vânzărilor de produse farmaceutice și servicii de depozitare (52.864 lei bază impozabilă), motivat de faptul că petenta nu a prezentat documente din care să rezulte prestarea efectivă a serviciilor.

4. Organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** înscrisă în factura nr.X/31.08.2015, emisă de S.C.XS.R.L., reprezentând servicii de consultanță în domeniul vânzărilor de produse farmaceutice și servicii de depozitare S lei bază impozabilă), motivat de faptul că petenta nu a prezentat documente din care să rezulte prestarea efectivă a serviciilor.

5. Organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** înscrisă în factura nr.X/30.09.2015, emisă de S.C.XS.R.L., reprezentând servicii de consultanță în domeniul vânzărilor de produse farmaceutice și servicii de depozitare (S lei bază impozabilă), motivat de faptul că petenta nu a prezentat documente din care să rezulte prestarea efectivă a serviciilor.

6. Organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** înscrisă în factura nr.X/22.12.2015, emisă de S.C.XS.R.L., reprezentând servicii de consultanță în domeniul vânzărilor de produse farmaceutice și servicii de depozitare (S lei bază impozabilă), motivat de faptul că petenta nu a prezentat documente din care să rezulte prestarea efectivă a serviciilor.

Aceste diferențe au fost stabilite în baza prevederilor art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și a Deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.1325/2012, nr.398/2016, nr.1261/2014, nr.5/2007.

Totodata, se reține că echipa de inspecție fiscală a avut în vedere, la stabilirea impozitului pe profit în sumă de S lei, aferent cheltuielilor cu serviciile prestate de X Ltd și constatările consemnate în Procesul verbal nr.X14.12.2016 întocmit de inspectorii Direcției Generale Antifrauda Fiscala – Direcția Regională Antifraudă Fiscală 1 Suceava, care, urmare celor constatate, au formulat Sesizarea penala nr. A_DAF X/31.05.2017, transmisă Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași, în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.8 și art.9 alin.(1) lit.c) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modiicările și completările ulterioare.

Prin adresa nr.X/15.01.2020 (aflată în original la dosarul contestației formulată de S.C. X S.R.L. Iași, cu nr.X/2019), Serviciul Soluționare Contestații 1 din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași a solicitat Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași să-i comunice care este stadiul soluționării Sesizării penale nr.A_DAF

X/31.005.2017, formulată de Direcția Generală Antifraudă Fiscală, înregistrată sub nr. unic de dosar penal X/2017.

Prin adresa nr. X/2017 (aflată în original la dosarul contestației formulată de S.C. X S.R.L. Iași, cu nr.X/2019) din data de 20.01.2020, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr.1400/27.01.2020, Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași ne transmite că în cauza penală nr.X/2017 se efectuează cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute și pedepsite de art.9 alin.(1) lit.c) din Legea nr.241/2005, cu modificările și completările ulterioare, pentru evidențierea cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale sau evidențierea altor operațiuni fictive și că din data de 14.06.2017 acest dosar se află în lucru la organele de cercetare penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Județean Iași-Serviciul de Investigare a Criminalității Organizate.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

Aspecte procedurale

Referitor la susținerea petentei precum că a fost depășită durata efectuării inspecției fiscale

Se reține că potrivit prevederilor art.126 și art.127 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare la data începerii inspecției fiscale:

“Art.126-(1) Durata efectuării inspecției fiscale este stabilită de organul de inspecție fiscală, în funcție de obiectivele inspecției, și nu poate fi mai mare de:

a) 180 de zile pentru contribuabilii mari, precum și pentru contribuabilii/plătitorii care au sedii secundare, indiferent de mărime;

b) 90 de zile pentru contribuabilii mijlocii;

c) 45 de zile pentru ceilalți contribuabili.

(2) În cazul în care inspecția fiscală nu se finalizează într-o perioadă reprezentând dublul perioadei prevăzute la alin. (1), inspecția fiscală încetează, fără a se emite raport de inspecție fiscală și decizie de impunere sau decizie de nemodificare a bazei de impunere. În acest caz, organul de inspecție fiscală poate relua inspecția, cu aprobarea organului ierarhic superior celui care a aprobat inspecția fiscală inițială, o singură dată pentru aceeași perioadă și aceleași obligații fiscale, cu respectarea prevederilor [art. 117](#) alin. (1).

“Art.127-Suspendarea inspecției fiscale

(1) Conducătorul inspecției fiscale competent poate decide suspendarea unei inspecții fiscale în oricare din următoarele situații și numai dacă apariția acestei situații împiedică finalizarea inspecției fiscale:

a) pentru desfășurarea unuia sau mai multor controale încrucișate în legătură cu actele și operațiunile efectuate de contribuabilul/plătitor supus inspecției fiscale;

b) pentru ducerea la îndeplinire a măsurilor dispuse de organul de inspecție fiscală, inclusiv în situația în care acestea privesc elaborarea și prezentarea dosarului prețurilor de transfer;

c) pentru emiterea unei decizii a Comisiei fiscale centrale;

d) pentru efectuarea unei expertize, potrivit [art. 63](#);

e) pentru efectuarea de cercetări specifice în vederea identificării unor persoane sau stabilirii realității unor tranzacții;

f) pentru solicitarea de informații sau documente de la autorități, instituții ori terți, inclusiv de la autorități fiscale din alte state, în legătură cu obiectul inspecției fiscale;

g) pentru finalizarea unor acțiuni de control fiscal efectuate în condițiile legii la același contribuabil/plătitor care pot influența rezultatele inspecției fiscale;

h) pentru efectuarea verificărilor la ceilalți membri ai grupului fiscal unic, definit potrivit [Codului fiscal](#);

i) atunci când, în scopul valorificării informațiilor rezultate din alte acțiuni de inspecție fiscală sau obținute de la alte autorități ori de la terți, se impune începerea de îndată a unei inspecții fiscale la un alt contribuabil/plătitor;

j) în alte cazuri temeinic justificate.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), inspecția fiscală este suspendată până la data la care încetează motivul suspendării, dar nu mai mult de 6 luni de la data suspendării.

(...)

(7) Perioadele în care inspecția fiscală este suspendată nu sunt incluse în calculul duratei acesteia.”

“Art.130-(4) Data încheierii inspecției fiscale este data programată pentru discuția finală cu contribuabilul/plătitorul sau data notificării de către contribuabil/plătitor că renunță la acest drept.”

Din analiza prevederilor legale, mai sus explicitate, se reține că inspecția fiscală nu poate fi mai mare de 90 de zile în cazul contribuabililor mijlocii, iar perioada în care inspecția fiscală este suspendată nu este inclusă în calculul acesteia.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

-petenta este contribuabil mijlociu;

-începerea inspecției fiscale a fost înscrisă în Registrul unic de control la poziția 15, din data de 05.10.2017;

-data la care fost programată discuția finală este 09.09.2019;

-perioade de suspendare a inspecției fiscale: de la data de 26.10.2017 la data de 28.12.2017, Decizie de suspendare nr.X/26.10.2017, de la data de 16.01.2018 la data de 15.02.2018, Decizie de suspendare

nr.X/16.01.2018, de la data de 04.04.2018 la data de 13.06.2018, Decizie de suspendare nr.X/03.04.2018, de la data de 18.06.2018 la data de 19.12.2018, Decizie de suspendare nr.18/18.06.2018, de la data de 19.12.2018 la data de 01.07.2019, Decizie de suspendare nr.X/17.12.2018. Astfel, așa cum susține și petenta, rezultă o perioadă totală de suspendare de 544 zile.

Având în vedere faptul că perioada de desfășurare a inspecției fiscale a fost de 705 zile. Din acestea se scad numărul de zile în care inspecția fiscală a fost suspendată (544 zile), rezultând 161 de zile de desfășurare a inspecției fiscale.

Se reține că termenul de desfășurare a inspecției fiscale, prevăzut de art.126 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, este un termen de recomandare, sancțiunea fiind prevăzută la alin.(2) al acestui articol, și anume încetarea inspecției fiscale, fără a se emite raport de inspecție fiscală și decizie de impunere sau decizie de nemodificare a bazei de impunere, în situația în care inspecția fiscală nu a fost finalizată într-o perioadă reprezentând dublul perioadei prevăzute la alin. (1).

Având în vedere faptul că inspecție fiscală s-a desfășurat pe o perioadă de 161 zile, rezultă că aceasta se încadrează în termenul prevăzut de lege pentru a putea emite decizie de impunere, dublul perioadei de desfășurare a inspecției fiscale pentru contribuabili mijlocii fiind 180 zile.

Aspecte de fond

1. Cauza supusă soluționării este dacă petenta datorează impozitul pe profit în sumă de S lei aferent cheltuielilor cu serviciile de consultanță facturate de Xdin Germania, în sumă de S lei, serviciilor de consultanță în sumă de S lei și serviciilor de depozitare în sumă de S lei facturate de S.C. X S.R.L. și serviciilor de depozitare în sumă de S lei și celor de consultanță în sumă de S lei facturate de S.C.XS.R.L., considerate de organele de inspecție fiscală ca fiind nedeductibile fiscal, în condițiile în care societatea nu justifică necesitatea achiziției unor astfel de servicii și nu sunt prezentate documente care să justifice prestarea efectivă a serviciilor în scopul obținerii de venituri impozabile, respectiv în scopul realizării operațiunilor sale taxabile.

În fapt, petenta înregistrează în evidența contabilă achiziții de la furnizorul extern Xdin Germania, având la bază contractul FN și fără dată, facturi și rapoarte de activitate în sumă de S lei.

Obiectul contractului îl reprezintă crearea de legături între petentă și potențiali clienți în scopul exportului de medicamente în Germania, clarificarea condițiilor și restricțiilor legale pe care petenta trebuie să le îndeplinească, respectiv să le ia în considerare pentru a vinde și a livra medicamente marilor depozitari și spitalelor din Germania.

În rapoartele de activitate se precizează, în cea mai mare parte: “lista de activități de făcut, e-mail, citire e-mail și răspunde la e-mail, discuție telefonică, cercetare privind lista de produse, stabilire de contacte, elaborat liste de produse, pregătire deplasare, cercetare dispoziții legale, căutare date statistice privind pacienții, pregătire pentru târg, etc”.

În perioada octombrie-noiembrie 2013, Xdin Germania emite un număr de 3 facturi de servicii de consultanță în sumă totală, fără TVA, de S lei (nr.MA 0104-13/01.10.2013 în sumă de S lei, nr.MA 0105-13/31.10.2013 în sumă de S lei și nr. MA 0106-13/30.11.2013 în sumă de S lei).

În perioada ianuarie-februarie 2014, Xdin Germania emite un număr de 2 facturi de servicii de consultanță în sumă totală, fără TVA, de S lei (nr.MA 001-14/31.01.2014 în sumă de S lei și nr.MA 002-14/20.02.2014 în sumă de S lei).

Pentru lămurirea unor aspecte, organele de inspecție fiscală au solicitat explicații scrise, prin Nota explicativă înregistrată la organul fiscal sub nr.X.

Punctul de vedere al reprezentantului societății referitor la documentele solicitate de organele de inspecție fiscală din care să rezulte prestarea efectivă a serviciilor, implicit propunerile și soluțiile de rezolvare a problemelor pentru care s-a apelat la consultant, respectiv defalcarea cheltuielilor este următorul:

-S.C. X S.R.L., cu suma de S lei, este un contract de depozitare marfă;

-S.C.X S.R.L., cu suma de S lei, este un contract de depozitare marfă, iar cu suma de S lei un contract servicii taxă urgență pentru aprovizionarea anumitor produse;

-X cu suma de S lei reprezintă servicii de consultanță vânzare medicamente în Germania și cunoașterea pieței din Germania. Consultantul a întocmit raport de activitate;

-X Ltd, serviciile sunt de consultanță pentru vânzarea în toată UE și nu numai.

Pentru furnizorii de servicii externe, societatea justifică serviciile prestate prin rapoarte de activitate (prin care sunt enumerate o serie de activități) ce nu sunt însoțite de cel puțin un document din paleta largă de documente solicitate de organele de inspecție fiscală.

Astfel, societatea nu a prezentat organelor de inspecție fiscală justificări anexate la facturi din care să rezulte utilitatea serviciilor achiziționate și cum au fost prestate aceste servicii.

În evidența contabilă a societății sunt înregistrate cheltuieli cu deplasarea administratorului în UE la târguri și nu numai, prin conturile contabile: 628 “Cheltuieli cu prestările de servicii”, 625 “Cheltuieli cu deplasările”, 635 “Alte cheltuieli”.

Având în vedere faptul că petenta nu a putut justifica, prin documente cu valoare probantă, necesitatea efectuării cheltuielilor cu

serviciile prin specificul activității desfășurate, precum și prestarea efectivă a acestora, organele de inspecție fiscală au stabilit că nu sunt deductibile fiscal cheltuielile în sumă de S lei.

Petenta înregistrează în evidența contabilă cheltuieli cu serviciile prestate de S.C. X S.R.L., în sumă totală de S lei, sumă formată din :

-S lei, conform contractului de depozitare FN din 03.01.2013 (servicii de manipulare, lotizare, înfoliere cu materiale diferențiate pe culori în funcție de cerințe, ambalare conform cerințelor beneficiarului și conservare/depozitare a produselor beneficiarului). În lunile iunie și octombrie 2013, S.C. X S.R.L. emite 2 facturi de prestări servicii (nr.X/03.06.2013, în sumă de S lei, fără TVA și nr.X/28.10.2013, în sumă de S lei, fără TVA), întocmite în baza contractului menționat mai sus, acestea fiind înregistrate de petentă în contul 628 “Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți”. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece din documentele prezentate, precum și din informațiile anexate la SCAC de către autoritățile fiscale din UE nu rezultă că expedierea mărfurilor a fost efectuată de către depozitari, în numele **S.C. X S.R.L.**, la beneficiarul final.

În perioada aprilie 2013-octombrie 2013, S.C. X S.R.L. (societate afiliată) a avut angajat un singur salariat pe post de manipulant.

În anul 2013, petenta nu înregistrează în evidența contabilă stocurile de produse depozitate la terți, în contul 345 “Produse aflate la terți”, cu toate că, prin Nota explicativă din 13.06.2018, domnul X, în calitate de reprezentant al petentei, menționează că societatea are încheiat contract de prestări servicii cu S.C.XS.R.L. (nr.X/29.04.2010), în calitate de beneficiar, care are ca obiect punerea la dispoziție a suprafeței de 15 mp în spațiul delimitat și preluarea, manipularea, depozitarea și livrarea mărfii de către prestator.

Având în vedere faptul că petenta nu a putut justifica, prin documente cu valoare probantă, necesitatea efectuării cheltuielilor cu serviciile prin specificul activității desfășurate, precum și prestarea efectivă a acestora, organele de inspecție fiscală au stabilit că nu sunt deductibile fiscal cheltuielile în sumă de S lei.

-S lei, reprezentând prestări servicii conform contractului X/01.07.2011 (servicii în vederea creșterii vânzărilor acestuia prin intermedierea achizițiilor, respectiv a vânzărilor pentru produsele din anexă la furnizorii, respectiv clienții din România ai clientului sau la partenerii noi găsiți de prestator). Documentele prezentate organelor de inspecție fiscală sunt contractul de prestări servicii și facturile.

În luna iunie 2013, S.C. X S.R.L. emite 2 facturi de prestări servicii de consultanță (nr.X/01.06.2013, în sumă de S lei, fără TVA și nr.X30.06.2013, în sumă de S lei, fără TVA), întocmite în baza contractului nr.X/01.07.2011, acestea fiind înregistrate de petentă în contul 628 “Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți”.

Conform situațiilor financiare la data de 30.06.2013, depuse de cele două societăți afiliate, S.C. X S.R.L. a avut un număr de 13 angajați, din care 4 agenți, iar S.C. X S.R.L. a avut un număr de 15 angajați, din care 8 agenți.

Societatea nu a prezentat documente și informații care să ateste prestarea efectivă a serviciilor, cum s-a făcut și în ce a constat intermedierea (situații de lucrări, procese verbale de recepție, devize de cost, rapoarte de lucru sau orice alte materiale corespunzătoare), astfel încât organele de inspecție fiscală au considerat că nu sunt deductibile fiscal cheltuielile în sumă de S lei.

De asemenea, petenta înregistrează în evidența contabilă achiziții de servicii de la S.C.XS.R.L., în sumă de S lei, sumă formată din:

-S lei, conform contractului de depozitare FN din 03.01.2013 (servicii de manipulare, lotizare, înfoliere cu materiale diferențiate pe culori în funcție de cerințe, ambalare conform cerințelor beneficiarului și conservare/depozitare a produselor beneficiarului);

-S lei, reprezentând prestări servicii fără contract (servicii în vederea creșterii vânzărilor acestuia prin intermedierea achizițiilor, respectiv a vânzărilor pentru produsele din anexă la furnizorii, respectiv clienții din România ai clientului sau la partenerii noi găsiți de prestator). În lunile iunie și octombrie 2013, S.C.XS.R.L. mite un număr de 3 facturi de prestări servicii de manipulare, lotizare, înfoliere cu materiale diferențiate pe culori în funcție de cerințe, ambalare conform cerințelor beneficiarului și conservare/depozitare a produselor beneficiarului (nr.PHSX/30.06.2013, în sumă de S lei, fără TVA, nr.X/07.10.2013, în sumă de S lei, fără TVA, nr. X/28.10.2013, în sumă de S lei, fără TVA), întocmite în baza contractului de depozitare FN din 01.03.2013, înregistrate în evidența contabilă în contul 628 "Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți".

În lunile martie, iunie și decembrie 2015, S.C.XS.R.L. emite un număr de 3 facturi de prestări servicii de manipulare, lotizare, înfoliere cu materiale diferențiate pe culori în funcție de cerințe, ambalare conform cerințelor beneficiarului și conservare/depozitare a produselor beneficiarului (nr.X/31.05.2015, în sumă de S lei fără TVA, nr.X30.06.2015, în sumă de S lei fără TVA și nr.X/22.12.2015, în sumă de S lei fără TVA), întocmite în baza contractului de depozitare FN din 01.03.2013, înregistrate de către petentă în evidența contabilă în contul 628 "Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți".

Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece din documentele prezentate, precum și din informațiile anexate la SCAC de către autoritățile fiscale din UE nu rezultă că expedierea mărfurilor a fost efectuată de către depozitari, în numele **S.C. X S.R.L.**, la beneficiarul final.

În perioada iunie-octombrie 2013, S.C.XS.R.L. (societatea afiliată) a avut un singur salariat pe postul de manipulant, angajat în

perioada 16.07.2013-17.12.2014, conform informațiilor din baza de date a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

În perioada martie-decembrie 2015, S.C.XS.R.L. (societatea afiliată) a avut salariați pe posturile de șofer, farmacist și facturist, conform informațiilor din baza de date a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

În anul 2013, petenta nu înregistrează în evidența contabilă stocurile de produse depozitate la terți, în contul 345 "Produse aflate la terți", cu toate că, prin Nota explicativă din 13.06.2018, domnul X, în calitate de reprezentant al petentei, menționează că societatea are încheiat contract de prestări servicii cu S.C.XS.R.L. (nr.X/29.04.2010), în calitate de beneficiar, care are ca obiect punerea la dispoziție a suprafeței de 15 mp în spațiul delimitat și preluarea, manipularea, depozitarea și livrarea mărfii de către prestator.

Având în vedere faptul că petenta nu a putut justifica, prin documente cu valoare probantă, necesitatea efectuării cheltuielilor cu serviciile prin specificul activității desfășurate, precum și prestarea efectivă a acestora, organele de inspecție fiscală au stabilit că nu sunt deductibile fiscal cheltuielile în sumă de S lei.

În perioada iunie-septembrie 2015, S.C.XS.R.L. emite un număr de 4 facturi de prestări servicii de consultanță (nr.X/29.06.2015 în sumă de S lei, fără TVA, nr.X/31.07.2015 în sumă de S lei, fără TVA, nr.X/31.08.2015 în sumă de S lei, fără TVA și nr.X/30.09.2015 în sumă de S lei, fără TVA), întocmite fără a avea la bază un contract, înregistrate de către petentă în evidența contabilă în contul 628 "Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți".

În perioada martie-decembrie 2015, S.C.XS.R.L. (societatea afiliată) a avut salariați pe posturile de șofer, farmacist și facturist, conform informațiilor din baza de date a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, fapt care a determinat organele de inspecție fiscală să considere că această societate nu a avut personalul necesar care să presteze serviciile de consultanță facturate.

Având în vedere faptul că petenta nu a putut justifica, prin documente cu valoare probantă, necesitatea efectuării cheltuielilor cu serviciile prin specificul activității desfășurate, precum și prestarea efectivă a acestora, organele de inspecție fiscală au stabilit că nu sunt deductibile fiscal cheltuielile în sumă de S lei.

În drept, sunt incidente prevederile art.21 alin.(4) lit.m) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

"(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

"m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte".

Totodată, conform prevederilor pct.48 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal:

“48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

-contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate. ”

Față de prevederile legale de mai sus, se reține că deductibilitatea cheltuielilor cu prestările de servicii se analizează în funcție de datele cuprinse în contractul/contractele de prestări servicii referitoare la prestatori, termene, tarife, valoarea totală a contractului și pe baza documentelor justificative care atestă îndeplinirea cumulativă a celor două condiții, respectiv prestarea efectivă și necesitatea acestora a serviciilor achiziționate.

Din constatări reiese că societatea a contractat servicii de consultanță cu Xdin Germania, având la bază contractul FN și fără dată, pentru care a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli în sumă totală de S1 lei în baza facturilor emise și a rapoartelor de activitate.

De asemenea, petenta a contractat servicii de depozitare cu S.C. X S.R.L., conform contractului de depozitare FN din 03.01.2013 (servicii de manipulare, lotizare, înfoliere cu materiale diferențiate pe culori în funcție de cerințe, ambalare conform cerințelor beneficiarului și conservare/depozitare a produselor beneficiarului) în sumă de S lei și servicii reprezentând: servicii în vederea creșterii vânzărilor acestuia prin intermedierea achizițiilor, respectiv a vânzărilor pentru produsele din anexă la furnizorii, respectiv clienții din România ai clientului sau la partenerii noi găsiți de prestator, conform contractului 1222/01.07.2011, în sumă de S lei, pentru acestea din urmă petenta prezentând doar contractul și facturile.

Totodată, petenta a contractat servicii de depozitare în sumă de S lei, conform contractului de depozitare FN din 03.01.2013 (servicii de manipulare, lotizare, înfoliere cu materiale diferențiate pe culori în funcție de cerințe, ambalare conform cerințelor beneficiarului și conservare/depozitare a produselor beneficiarului) încheiat cu S.C.XS.R.L. și a înregistrat cheltuieli cu serviciile în vederea creșterii vânzărilor acestuia prin intermedierea achizițiilor, respectiv a vânzărilor pentru produsele din anexă la furnizorii, respectiv clienții din România ai clientului sau la partenerii noi găsiți de prestator în sumă de S lei, fără contract (servicii).

Petenta afirmă că a justificat prestarea serviciilor prin rapoartele de activitate, prezentate organelor de inspecție fiscală, necesitatea efectuării acestor servicii fiind demonstrată prin creșterea volumului de activitate, astfel fiind îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru ca aceste cheltuieli să fie deductibile fiscal.

Societatea mai susține că conform prevederilor Legii 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, pentru serviciile de marketing nu sunt necesare justificări suplimentare în vederea acordării deductibilității cheltuielilor. Societatea susține că totuși deține rapoarte cu activitățile prestate de X Ltd, X, S.C. X S.R.L. și S.C.XS.R.L. și că a justificat prestarea serviciilor prin rapoartele de activitate, prezentate organelor de inspecție fiscală, necesitatea efectuării acestor servicii fiind demonstrată prin creșterea volumului de activitate, astfel fiind îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru ca aceste cheltuieli să fie deductibile fiscal.

Față de argumentele contestatarei organul de soluționare a contestației reține că, potrivit legii fiscale, cheltuielile cu prestările de servicii se justifică cu documente, unul dintre acestea fiind raportul de lucru sau orice alte documente justificative, felul și numărul acestora nefiind limitativ.

Astfel, simpla prezentare a facturii, contractului și rapoartelor de activitate nu sunt suficiente pentru justificarea prestării efective a serviciilor contractate cu X din Germania, societatea trebuind să prezinte rapoarte de lucru din care să rezulte serviciile prestate, însoțite de: convorbiri înregistrate, e-mailuri, documentații transmise, copii facturi servicii prestate de terți furnizorului, bonuri, fax-uri, confirmări de primire, confirmări de participare la târguri, întâlniri, copii după anunțuri în presa locală privind evenimentele la care a participat prestatorul de servicii, ID-uri pentru participarea la întâlniri on-line, etc.

În ceea ce privește serviciile de depozitare prestate de S.C. X S.R.L. și S.C.X S.R.L., societăți afiliate, se rețin următoarele:

-în perioada aprilie 2013-octombrie 2013, S.C. X S.R.L. a avut angajat un singur salariat pe postul de manipulant, iar S.C.XS.R.L. tot un angajat pe postul de manipulant, în perioada iunie 2013-octombrie 2013;

-în anul 2013, petenta nu înregistrează în evidența contabilă stocurile de produse depozitate la terți, în contul 345 "Produse aflate la terți", cu toate că, prin Nota explicativă din 13.06.2018, domnul X, în calitate de reprezentant al petentei, menționează că societatea are încheiat contract de prestări servicii cu S.C.XS.R.L. (nr.X/29.04.2010), în calitate de beneficiar, care are ca obiect punerea la dispoziție a suprafeței de 15 mp în spațiul delimitat și preluarea, manipularea, depozitarea și livrarea mărfii de către prestator.

În ceea ce privește serviciile prestate de S.C. X S.R.L. și S.C.X S.R.L., societăți afiliate, în vederea creșterii vânzărilor prin intermedierea achizițiilor, respectiv a vânzărilor pentru produsele din anexă la furnizorii, respectiv clienții din România ai clientului sau la partenerii noi găsiți de prestator, se rețin următoarele:

-pentru prestările de servicii facturate de S.C. X S.R.L. petenta a prezentat organelor de inspecție fiscală doar contractul nr. X/01.07.2011 și facturile;

-pentru prestările de servicii facturate de S.C.XS.R.L. petenta a prezentat organelor de inspecție fiscală doar facturile.

Astfel, aceste prestări de servicii, indiferent de natura lor, de consultanță sau marketing, nu au fost justificate cu documente. Mai mult decât atât, în cazul S.C.XS.R.L., prestările de servicii au fost efectuate fără a avea la bază un contract, ceea ce contravine legislației mai sus citate.

Având în vedere faptul că petenta nu a putut justifica, prin documente cu valoare probantă, necesitatea efectuării cheltuielilor cu serviciile prin specificul activității desfășurate, precum și prestarea efectivă a acestora, organele de inspecție fiscală au stabilit că nu sunt deductibile fiscal cheltuielile în sumă totală de S lei.

Având în vedere prevederile art.72 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, conform căroră:

„Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului/plătitorului constituie probe la stabilirea bazei de impozitare. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impozitare.”

precum și ale art.65 alin.(1) din același act normativ care prevăd:

„ (1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Astfel, sarcina probei de a dovedi actele și faptele care au stat la baza înregistrării cheltuielilor revine contribuabilului.

Având în vedere marea diversitate a serviciilor, legea fiscală inclusiv normele metodologice nu fixează o listă exhaustivă de mijloace de probă admisibile pentru a dovedi faptul că serviciile au fost prestate și sunt necesare.

În speță se rețin și considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție cuprinse în Decizia nr. 1261/12.03.2014, potrivit căroră:

„(...) pentru a admite deductibilitatea costului acestor servicii dar și a TVA se impune prezentarea de probe care să facă dovada prestării efective a serviciilor dar și a legăturii cheltuielilor la care se referă cu activitatea curentă a contribuabilului (...).”

Într-adevar, proba (dovada) prestării efective a serviciilor, și necesitatea achiziționării acestora, depinde de natura serviciului prestat, de

specificul activității, motive pentru care nu a fost prevăzut un anumit tip de document justificativ, lăsându-se la latitudinea/aprecierea contribuabilul (prestator) să stabilească ce documente se impun a fi întocmite. Totuși, indiferent de probele (dovezile) aduse de contribuabil, acestea trebuie să prezinte un anumit grad de exactitate și de detaliu pentru a putea permite o identificare a acestora în corelație cu serviciul prestat și cu specificul activității desfășurate.

Având în vedere caracteristicile particulare care diferențiază serviciile de produse, în principal, intangibilitatea serviciilor și imposibilitatea prefigurării lor cât mai fidele și cât mai exacte, precum și varietatea acestora, acestea au determinat impunerea unor măsuri legale exprese pentru a beneficia de dreptul de deducere a cheltuielilor. În acest sens, se reține că deținerea unor facturi nu este suficientă pentru a beneficia de dreptul de deducere a cheltuielilor cu serviciile menționate în contracte, dacă societatea nu justifică necesitatea prestării acestor servicii în scopul activității desfășurate și nu dovedește faptul că aceste servicii au fost efectiv prestate, cerințe ce pot fi îndeplinite numai prin prezentarea de către societate a unor documente care să prezinte un anumit grad de exactitate și de detaliu pentru a putea permite o identificare a acestora în corelație cu serviciul prestat și cu specificul activității desfășurate.

Ca o concluzie a celor arătate mai sus, reținem faptul că societatea, prin documentele prezentate organelor de inspecție fiscală, nu a putut să justifice modul concret în care au fost prestate serviciile de către prestator și astfel, realitatea prestării acestora și necesitatea serviciilor, în scopul desfășurării activității economice a contribuabilului, fapt pentru care în temeiul art. 21 alin. (4) lit. m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct. 48 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cheltuielile cu serviciile prestate de către Xdin Germania, S.C. X S.R.L. și S.C.XS.R.L., în sumă de 1.246.905 lei nu sunt deductibile fiscal.

Având în vedere cele de mai sus, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit că petenta datorează impozitul pe profit în sumă de **S lei**, aferent cheltuielilor cu prestările de servicii facturate de Xdin Germania, S.C. X S.R.L. și S.C.XS.R.L. în sumă totală de S lei, astfel că, în temeiul prevederilor art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct 11.1. lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de petentă pentru acest capăt de cerere.

2.Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, aferentă prestărilor de servicii facturate de S.C.XS.R.L., cauza supusă

soluționării este dacă petenta datorează această sumă, în condițiile în care societatea nu justifică necesitatea achizitiei unor astfel de servicii și nu sunt prezentate documente care să justifice prestarea efectivă a serviciilor în scopul obținerii de venituri impozabile, respectiv în scopul realizării operațiunilor sale taxabile.

În fapt, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă serviciilor de consultanță în domeniul vânzării de produse farmaceutice și serviciilor de depozitare, în sumă totală de S lei, înscrisă în următoarele facturi emise de S.C.XS.R.L., pe motiv că petenta nu a prezentat documente din care să rezulte prestarea efectivă a serviciilor:

-S lei înscrisă în factura nr.X/31.03.2015, bază impozabilă S lei;

-S lei înscrisă în facturile nr.X/29.06.2015 și nr.X/30.06.2015, S lei bază impozabilă;

-S lei înscrisă în factura nr.X/31.07.2015, S lei bază impozabilă;

-S lei înscrisă în factura nr.X/31.08.2015, S lei bază impozabilă;

-S lei înscrisă în factura nr.X/30.09.2015, S lei bază impozabilă;

-S lei înscrisă în factura nr.X/22.12.2015, S lei bază impozabilă.

În drept, art. 145 alin. (1) și (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 145-(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei. (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni: a) operațiuni taxabile;”,

iar potrivit art. 146 alin. (1) lit. a) din același act normativ:

“Art. 146-(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5)”

Față de prevederile legale de mai sus se reține că persoana impozabilă, pentru a beneficia de acordarea dreptului de deducere a TVA, trebuie să îndeplinească cumulativ condițiile prevăzute de lege, iar achizițiile să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Din constatările organelor de inspecție fiscală și din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, în raport de sumele contestate și de susținerile contestatarii rezultă că petenta a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei înscrisă în facturile de prestări servicii de consultanță în domeniul vânzării de produse farmaceutice și de prestări servicii de depozitare, fără a avea la bază documente din care să rezulte prestarea efectivă a serviciilor.

Conform prevederilor legale incidente în materia taxei pe valoarea adăugată, pentru ca o persoană înregistrată în scopuri de TVA să-

și exercite dreptul de deducere a taxei are obligația de a respecta îndeplinirea cumulativă a celor două condiții prevăzute de lege, respectiv să dețină o factură în original și să justifice cu documente că serviciile au fost efectiv prestate în scopul operațiunilor sale taxabile.

Astfel, justificarea serviciilor achiziționate ca fiind destinate operațiunilor sale taxabile revine persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată care a achiziționat serviciile respective.

Or, acest drept se justifică și prin alte documente pe lângă factură și contract. Însă, având în vedere marea diversitate a serviciilor, legea fiscală inclusiv normele metodologice nu fixează o listă exhaustivă de mijloace de probă admisibile pentru a dovedi faptul că serviciile au fost prestate și sunt necesare.

Având în vedere că, începând cu data aderării României la Uniunea Europeană sunt luate în considerare și deciziile Curții Europene de Justiție, în scopul aplicării uniforme și respectării aquis-ului comunitar în domeniul TVA, se reține că jurisprudența comunitară recunoaște statelor membre dreptul de a solicita dovezi pentru demonstrarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată.

Astfel, în hotărârea dată în cazul C-85/95 John Reisdorf, Curtea Europeană de Justiție a subliniat că distincția dintre exercitarea dreptului de deducere a TVA și demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerentă în functionarea sistemului comun de TVA (paragr. 19 din hotărâre), iar prevederile comunitare referitoare la exercitarea dreptului de deducere nu guvernează demonstrarea acestui drept după ce acesta a fost exercitat de către persoana impozabilă (paragr. 26 din hotărâre). În acest sens, legislația comunitară dă statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitării dreptului de deducere a TVA, în special modul în care persoanele impozabile urmează să își stabilească acest drept (paragr. 29 din aceeași hotărâre).

La paragr. 23 și 24 din cazul C-110/94 Inzo și paragr. 24 din cazul C-268/83 Rompelman, Curtea a stabilit că *“este obligația persoanei care solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii”* și art. 4 din Directiva a VI-a (în prezent, Directiva 112/2006/CE) nu împiedică autoritățile fiscale să solicite dovezi obiective care să susțină intenția declarată a persoanei în cauză de a desfășura activitate economică dând naștere la operațiuni taxabile.

Mai mult, se reține că prin Decizia nr. 1325/2012, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut faptul că *„urmare a prevederilor art.145 alin.(3) lit.a) din Codul fiscal, persoana impozabilă care pretinde exercitarea dreptului de deducere trebuie să justifice prestarea serviciilor cu documente din care să rezulte natura serviciilor prestate”,* precum și faptul că *„efectuarea corespunzătoare a serviciului trebuie probată, căci legiuitorul a conceput dreptul de deducere nu ca pe o ficțiune, folosirea sintagmei*

serviciul să fie prestat, implică prezentarea dovezilor de prestare a realității serviciilor prestate”.

De asemenea, în speță se rețin și considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție cuprinse în Decizia nr. 1261/12.03.2014, potrivit căroră:

„[...] pentru a admite deductibilitatea costului acestor servicii dar și a TVA se impune prezentarea de probe care să facă dovada prestării efective a serviciilor dar și a legăturii cheltuielilor la care se referă cu activitatea curentă a contribuabilului [...]”.

Într-adevar, proba (dovada) prestării efective a serviciilor, și necesitatea achiziționării acestora, depinde de natura serviciului prestat, de specificul activității, motive pentru care nu a fost prevăzut un anumit tip de document justificativ, lăsându-se la latitudinea/aprecierea contribuabilul (prestator) să stabilească ce documente se impun a fi întocmite. Totuși, indiferent de probele (dovezile) aduse de contribuabil, acestea trebuie să prezinte un anumit grad de exactitate și de detaliu pentru a putea permite o identificare a acestora în corelație cu serviciul prestat și cu specificul activității desfășurate.

Ca urmare, în mod legal organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferentă serviciilor de consultanță în domeniul vânzărilor de produse farmaceutice și serviciilor de depozitare.

În consecință, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit că petenta datorează taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** aferentă prestărilor de servicii facturate de S.C.XS.R.L., astfel că, în temeiul prevederilor art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct 11.1. lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de petentă pentru acest capăt de cerere.

3.În ceea ce privește impozitul pe profit în sumă de S lei, aferent cheltuielilor cu prestările de servicii facturate de X Ltd în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care constatările consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr.F-IS X, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.F-IS X, contestată, cu privire la aceste sume, fac obiectul dosarului penal nr.X/2019 aflat în lucru la organele de cercetare penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Județean Iași-Serviciul de Investigare a Criminalității Economice, în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.9 alin.(1) lit.c) din Legea nr.241/2005 pentru

prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare

În fapt, petenta înregistrează în evidența contabilă achiziții de servicii de la furnizorul extern X Ltd din Cipru în sumă de S lei, având la bază contractul nr.X/03.01.2012, facturi și rapoarte de activitate. Obiectul contractului îl reprezintă promovarea și respectarea intereselor beneficiarului în relațiile sale cu terții, cercetarea de piață, identificarea potențialilor clienți, inițierea, negocierea și dezvoltarea unei relații cu aceștia, identificarea și informarea cu privire la potențialii clienți, consultanță și asistență în îndeplinirea demersurilor necesare pentru atragerea de noi clienți pentru beneficiar, inițierea, întreținerea și dezvoltarea relației cu clienții atrași pentru beneficiar, intermedierea și negocierea contractelor propuse pentru semnare.

În perioada martie-decembrie 2012, X Ltd din Cipru emite un număr de 6 facturi de servicii consultanță în sumă totală fără TVA de S lei (nr.X/15.03.2012 în sumă de S lei fără TVA, nr.X/30.06.2012 în sumă de S lei fără TVA, nr.X/28.09.2012 în sumă de X lei fără TVA, nr.X/21.10.2012 în sumă de S lei fără TVA, nr.X/29.11.2012 în sumă de S lei fără TVA și nr.X/28.12.2012 în sumă de S lei fără TVA), la care se adaugă suma de S lei, reprezentând diferență de curs valutar/reevaluare curs valutar), întocmite în baza contractului de prestări servicii nr.X/03.01.2012.

În perioada ianuarie-august 2013, X Ltd din Cipru emite un număr de 8 facturi de servicii consultanță în sumă totală, fără TVA, de S lei (nr.X/31.01.2013, în sumă de S lei, nr.X/28.02.2013 în sumă de S lei, nr.X/29.03.2013 în sumă de S lei, nr.X/30.04.2013 în sumă de S lei, nr.X/31.05.2013 în sumă de S lei, nr.X/28.06.2013 în sumă de S lei, nr.X/31.07.2013 în sumă de S lei și nr.X/31.08.2013 în sumă de S lei, întocmite în baza contractului de prestări servicii nr.X/03.01.2012.

Pentru furnizorii de servicii externe, societatea justifică serviciile prestate prin rapoarte de activitate (prin care sunt enumerate o serie de activități) ce nu sunt însoțite de cel puțin un document din paleta largă de documente solicitate de organele de inspecție fiscală. În evidența contabilă a societății sunt înregistrate cheltuieli cu deplasarea administratorului în UE la târguri și nu numai, prin conturile contabile: 628 "Cheltuieli cu prestările de servicii", 625 "Cheltuieli cu deplasările", 635 "Alte cheltuieli".

Prin Note de fundamentare solicitare informații de tip SCAC/AF cu număr de înregistrare X/22.01.2018 și nrX/04.05.2018, s-au solicitat informații de la autoritățile din fiscale din Cipru cu privire la serviciile de consultanță efectuate de X Ltd pentru parteneri din România, precum și documente care să ateste certitudinea și legalitatea tranzacțiilor efectuate.

În răspunsurile transmise de autoritățile fiscale din Cipru, înregistrate la Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Iași-Inspecție Fiscală sub nr.X/17.04.2018 și X/10.07.2018, se comunică că: *"Nu deținem documente/informații în baza noastră de date..."*

Nu știm cine sunt asociații și nu avem informații despre plăți. Directorii companiei din Cipru nu au nicio informație.”

Având în vedere faptul că petenta nu a putut justifica, prin documente cu valoare probantă, necesitatea efectuării cheltuielilor cu serviciile prin specificul activității desfășurate, precum și prestarea efectivă a acestora, organele de inspecție fiscală au stabilit că nu sunt deductibile fiscal cheltuielile în sumă de S lei.

Totodata, se reține că echipa de inspecție fiscală a avut în vedere, la stabilirea impozitului pe profit în sumă de S lei, aferent cheltuielilor cu serviciile prestate de X Ltd și constatările consemnate în Procesul verbal nr.X14.12.2016 întocmit de inspectorii Direcției Generale Antifrauda Fiscala – Direcția Regională Antifraudă Fiscală 1 Suceava, care, urmare celor constatate, au formulat Sesizarea penala nr. A_DAF X/31.05.2017, transmisă Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași, în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.8 și art.9 alin.(1) lit.c) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Prin adresa nr.X/15.01.2020 (aflată în original la dosarul contestației formulată de S.C. X S.R.L. Iași, cu nr.X/2019), Serviciul Soluționare Contestații 1 din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași a solicitat Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași să-i comunice care este stadiul soluționării Sesizării penale nr.A_DAF X/31.005.2017, formulată de Direcția Generală Antifraudă Fiscală, înregistrată sub nr. unic de dosar penal X/2017.

Prin adresa nr. X/2017 din data de 20.01.2020 (aflată în original la dosarul contestației formulată de S.C. X S.R.L. Iași, cu nr.X/2019), înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr.X/26.01.2020, Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași ne transmite că în cauza penală nr.X/2017 se efectuează cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute și pedepsite de art.9 alin.(1) lit.c) din Legea nr.241/2005, cu modificările și completările ulterioare, pentru evidențierea cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale sau evidențierea altor operațiuni fictive și că din data de 14.06.2017 acest dosar se află în lucru la organele de cercetare penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Județean Iași-Serviciul de Investigare a Criminalității Organizate.

În drept, potrivit prevederilor art.277 alin.(1) lit.a) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei

infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare și a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;”

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când, în speță, există indicii cu privire la săvârșirea unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare și care are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Astfel, între stabilirea obligației fiscale reprezentând impozit pe profit în sumă de S lei, constatată prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-IS X care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.F-IS X, contestată, și existența elementelor constitutive ale unei infracțiuni cu privire la mijloacele de probă există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Această interdependență constă în faptul că, în cauză se ridică problema legalității și realității operațiunilor înregistrate de societate, cu consecința sustragerii de la plata impozitului pe profit.

Organele de inspecție fiscală au constatat, așa cum s-a detaliat la situația de fapt, că în perioada verificată societatea a înregistrat în evidența contabilă achiziții de servicii de la furnizorul extern X Ltd din Cipru în sumă de S lei, având la bază contractul nr.X5/03.01.2012, facturi și rapoarte de activitate, fără ca prestarea acestor servicii să fie justificată prin alte documente.

Prin Procesul verbal nrX14.12.2016, inspectorii antifraudă din cadrul Direcției Generale Antifrauda Fiscala – Direcția Regională Antifraudă Fiscală 1 Suceava au stabilit că : *“Facturile mai sus menționate nu au anexate documente și informații detaliate care să ateste prestarea efectivă a serviciilor, cum s-au derulat și în ce constau acestea (situații de lucrări, procese verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare).*

(...)

Deși au fost întreprinse demersurile necesare stabilirii stării de fapt fiscale și a identificării operațiunilor realizate efectiv de către cele două societăți, nu au fost identificate dovezi obiective și incontestabile care să ateste certitudinea și legalitatea tranzacțiilor comerciale declarate organului fiscal de către societatea verificată.

Având în vedere aspectele prezentate, s-a conturat suspiciunea rezonabilă că achizițiile de servicii intracomunitare declarate de societatea X LTD și înregistrate în evidența contabilă a societății X S.R.L. nu au avut la bază operațiuni reale.

Prin înregistrarea în evidența contabilă a facturilor având înscris ca furnizor X LTD, societatea verificată prin înregistrarea pe cheltuieli cu serviciile executate de terți în valoare de S lei, care nu sunt deductibile, s-a

diminuat în mod nelegal profitul impozabil aferent perioadei verificate, având drept consecință neînregistrarea, necalcularea și neplata către bugetul consolidat al statului a impozitului pe profit în valoare de S lei (S lei x16%).”

Prin urmare, facturile emise de X Ltd Cipru, chiar dacă formal îndeplinesc condițiile prevăzute de lege, nu pot fi considerate documente reale.

Se reține faptul că organele de inspecție fiscală au avut în vedere, la stabilirea impozitului pe profit în sumă de S lei, aferent cheltuielilor cu serviciile prestate de X Ltd în sumă de S lei și constatările consemnate în Procesul verbal nr.X/14.12.2016 întocmit de inspectorii Direcției Generale Antifrauda Fiscala – Direcția Regională Antifraudă Fiscală 1 Suceava, care, urmare celor constatate, urmare celor constatate, au formulat Sesizarea penala nr. A_DAF X/31.05.2017, transmisă Parchetului de pe lângă Tribunalul Iașii, în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.8 și art.9 alin.(1) lit.c) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, aceasta făcând obiectul dosarului penal nr.X/2017 aflat în lucru la organele de cercetare penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Județean Iași-Serviciul de Investigare a Criminalității Organizate, fiind efectuate cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute și pedepsite de art.9 alin.(1) lit.c) din Legea nr.241/2005, cu modificările și completările ulterioare, pentru evidențierea cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale sau evidențierea altor operațiuni fictive.

Organul de soluționare a contestației reține că, potrivit Sentinței civile nr.413/2010/CA pronunțată de Curtea de Apel Constanța – Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr.1239/36/2010 *„la efectuarea unei cercetări penale în legătură cu activitatea unei societăți comerciale și a celor cu care aceasta a avut raporturi comerciale, cercetări care justifică măsura suspendării contestației, este lipsit de relevanță **cine a sesizat organele penale, interesând existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, cu înrâurire hotărâtoare asupra soluției”**.*

Se reține că orice artificiu care are drept scop esențial doar obținerea unui avantaj fiscal, operațiunea neavând conținut economic, va fi ignorat și situația anterioară artificiei respectiv va fi restabilită (CEJ– Cauza 255/2002 Halifax&alții).

Practica judiciară a calificat operațiunile fictive ca fiind operațiuni care *“constau în disimularea realității prin crearea aparenței existenței unei operațiuni care în fapt nu există. În acest sens, operațiunea fictivă poate să conșteie, printre altele, și în cheltuieli care nu au existat în realitate sau care sunt mai mari decât cele reale ori cheltuieli pentru care nu există documente justificative, dar care sunt înregistrate în documentele legale. Înalta Curte a*

precizat că înregistrarea operațiunilor fictive se poate realiza, fie prin întocmirea de documente justificative privind o operațiune fictivă, urmată de înscrierea în documentele legale a documentului justificativ întocmit care cuprinde o operațiune fictivă, fie prin înscrierea în documentele legale a unei operațiuni fictive pentru care nu există document justificativ”, astfel cum se precizează în considerentele Deciziei nr.X2/28.01.2013 pronunțată în recurs de Înalta Curte de Casație și Justiție, descriere care se circumscrie speței.

Afirmația societății privind existența documentelor justificative pentru operațiunile desfășurate, nu este de natură să conducă la pronunțarea unei soluții favorabile contribuabilului, întrucât numai organele de cercetare și urmărire penală, în cadrul competențelor de care dispun, pot stabili dacă operațiunile comerciale au fost derulate conform documentelor prezentate, respectiv dacă documentele justificative evidențiate în contabilitate contestatareii reflectă realitatea operațiunilor.

Potrivit Codului de procedură penală, cercetarea penală reprezintă activitatea specifică desfășurată de organele de urmărire penală, având drept scop strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea făptașilor și la stabilirea răspunderii acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată. Aceste aspecte pot avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Prezenta speță se circumscrie considerentelor deciziei Curții Constituționale mai sus enunțate, în condițiile în care constatările privind achizițiile de prestări servicii de la X Ltd din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr.F-IS X, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.F-IS X, fac obiectul unui act de sesizare penală aflat pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași.

Justa înțelegere a prevederilor legale mai sus invocate trimite la concluzia că decizia privind suspendarea cauzei se impune a fi luată ori de câte ori este vădit că soluția laturii penale a cauzei are o înrâurire hotărâtoare asupra dezlegării pricinii.

A proceda altfel, per a contrario, ar însemna să fi ignorat cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care constatările organelor de inspecție fiscală sunt aceleași cu cele ale inspectorilor antifraudă care au sesizat organele de cercetare penală în temeiul art.132 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, constatându-se indiciile săvârșirii unor infracțiuni.

Practica judiciară s-a pronunțat constant în sensul necesității suspendării soluționării contestațiilor în astfel de cazuri, relevantă în acest sens fiind **Decizia nr. X/25.05.2017 pronunțată de I.C.C.J.**, prin care instanța menține decizia de suspendare a soluționării cauzei până la definitivarea laturii penale, apreciind că *“aceste dispoziții speciale aplicabile prevăd îndeplinirea cumulativă a 2 condiții pentru a se dispune suspendarea*

[...] În speță, aceste două condiții sunt îndeplinite deoarece există sesizarea organelor de urmărire penală cu privire la indiciile săvârșirii unei infracțiuni și faptele sesizate au o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce se va pronunța asupra contestației administrative având în vedere că ele vizează operațiunile comerciale înregistrate de către recurentă ca fiind livrări intracomunitare în state membre UE în perioada 2008-2012 și constatarea existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale. ”

De asemenea, instanța apreciază că **”tocmai pentru a evita sancționarea atât penală, cât și administrativ-fiscală, s-a procedat la suspendarea contestației administrative până la soluționarea sesizării penale și nu se poate dispune, așa cum solicită recurenta, anularea obligațiilor fiscale având în vedere că eventuala obligație de plată a acestora se va stabili în cauza penală.”**

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, **nu se poate investi cu soluționarea pe fond** a cauzei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 277 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora: **“(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]”**

De asemenea, pct. 10.2 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, statuează că :

“Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 276 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și executorie a motivului care a determinat suspendarea, la cererea contestatarului sau a organului fiscal. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate (...).”

Având în vedere cele precizate mai sus, până la finalizarea laturii penale, **se va suspenda soluționarea cauzei**, pentru impozitul pe profit în sumă de **Slei**, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 277 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind

Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, citat anterior.

4.Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, se poate pronunța pe fondul cauzei în ceea ce privește impozitul pe profit în sumă de S lei, afent unei baze impozabile în sumă de S lei, în condițiile în care pentru această sumă societatea nu aduce argumente și nu invocă temeieri de drept în susținerea propriei cauze din care să rezulte o situație diferită de cea constatată de organele de inspecție fiscală.

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-IS X de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, urmare a inspecției fiscale efectuate la **S.C. X S.R.L. Iași**, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei obligația de plată a impozitului pe profit în sumă de S lei, aferent perioadei 01.01.2012-31.12.2016 și a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, aferentă perioadei 01.02.2015-30.09.2016.

Deși societatea contestă suma totală la impozitul pe profit și la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar prin decizia de impunere contestată, aceasta aduce motivații numai în ceea ce privește impozitul pe profit în sumă de S lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, aceasta neaducând argumente și neinvocând temeieri de drept în susținerea propriei cauze în ceea ce privește impozitul pe profit în sumă de **S lei**.

În drept, sunt incidente dispozițiile art.269 alin.(1) lit.c) și lit.d) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora :

“Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

(...)

a) motivele de fapt și de drept;

b) dovezile pe care se întemeiază”.

Totodată, în speță sunt incidente și prevederile pct.11.1 lit.b) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, unde se specifică :

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca: [...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației”;

coroborate cu prevederile pct. 2.5 din același act normativ, potrivit cărora :

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

Incidente speței sunt și prevederile art.276 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează :

„Art. 276 -Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”, principiul fiind consfințit de prevederile art.249 și art.250 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 249 Sarcina probei:

Cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege.

Art. 250 Obiectul probei și mijloacele de probă:

Dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri, martori, prezumții, mărturisirea uneia dintre părți, făcută din proprie inițiativă sau obținută la interogatoriu, prin expertiză, prin mijloacele materiale de probă, prin cercetarea la fața locului sau prin orice alte mijloace prevăzute de lege”,

precum și de art.73 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 73 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale:

Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatara este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatorului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al aceluia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Având în vedere considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia nr.X/26.03.2018 pronunțată în dosarul nr.X/2014, se reține că *“în ceea ce privește soluția de respingere a contestației în privința sumei de [...] este de observat că recurenta-reclamanta nu a investit organul de soluționare a contestației administrative cu o critică, în concret, la adresa sumei în discuție, context în care soluția de respingere a contestației ca fiind nemotivată este conform prevederilor art.217 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, potrivit căruia, dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei”*.

Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-IS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-IS X, societatea contestă impozitul pe profit în sumă de **S lei** și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** și aduce motivații în ceea ce privește impozitul pe profit în sumă de **S lei** și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**.

Întrucât societatea nu a depus documente, nu a adus argumente și nu a invocat temeuri de drept în susținerea propriei cauze, se reține că organul de soluționare nu se poate investi pe fondul cauzei pentru acest capăt de cerere.

Astfel, având în vedere reținerile de mai sus, în baza prevederilor art. 279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.b) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se va respinge ca nemotivată contestația formulată de **S.C. X S.R.L. Iași** pentru acest capăt de cerere.

Referitor la solicitarea petentei privind suspendarea soluționării contestației pe cale administrativă, având în vedere faptul că X Ltd din Cipru a depus la autoritățile fiscale din Cipru o cerere de revizuire a răspunsului transmis de aceasta autorităților fiscale din România, în sensul confirmării tranzacțiilor între X Ltd din Cipru și S.C. X S.R.L. Iași, organul de soluționare a contestației nu a putut da curs acestei solicitări deoarece, prin prezenta decizie s-a dispus suspendarea soluționării contestației formulate de petentă până la soluționarea cauzei penale în ceea ce privește relația contractuală cu X Ltd din Cipru.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în conținutul prezentei decizii, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Iași** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei impozit pe profit;
- S lei taxa pe valoarea adăugată.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Iași** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, pentru impozitul pe profit în sumă de **S lei**.

3. Suspendarea soluționării contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Iași** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, pentru impozitul pe profit în sumă de **S lei**.

Soluționarea contestației va fi reluată la data la care motivul care a determinat suspendarea a încetat, în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile normative prezentate în motivarea prezentei decizii.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.